

ще) священникътъ приноси Богу
Отцу самаго Христа живаго. И до
като онъ казва тайно таіъ моли-
твѣ діаконътъ и вѣрующитѣ мо-
лятся съ высокъ гласъ, и тази
молба ся свѣршва съ призываніе
къмъ Пресвятайже Богородицѣ и вси-
тѣ святіи. Слѣдъ това священни-
кътъ тайно, а народътъ велегласно,
четжть Никейскій Символъ *).

*) Както уже забѣлѣхмы, въ
западныти літургіи членіето на
символътъ става безумѣстно пре-
ди молитвѣтж на *Проскоани-
діїжтж* или *Приносилището*
(offetroira), т. е. преди літур-
гіїжтж на оглашеннитѣ ; зашто
символътъ длѣжни бѣхъ да
казватъ вѣрныть, а оглашенны-